

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ว่าด้วย การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือเหตุคับข้องใจ

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือเหตุคับข้องใจ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๑๙ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วย การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือเหตุคับข้องใจ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือเหตุคับข้องใจ พ.ศ. ๒๕๕๑

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศอื่นในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถาบันมหาวิทยาลัย” หมายความว่า สถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

“นายกสถาบันมหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

“คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งต่อไปในข้อบังคับนี้ใช้ชื่อย่อว่า “ก.อ.ม.”

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ ให้ ก.อ.ม. มีหน้าที่ดำเนินการพิจารณาเกี่ยวกับการร้องทุกข์แทนส่วนมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกเลิกจ้าง หรือข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อส่วนมหาวิทยาลัยได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามวรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้ ให้ ก.อ.ม. ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารหลักฐานและคำชี้แจง (ถ้ามี) จากผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ตามข้อ ๑๕

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการร้องทุกข์ตามข้อ ๖ วรคหนึ่ง ให้ถือปฏิบัติตั้งนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชาไม่คำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง แต่ได้มีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง รวมทั้งทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่ไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง แต่ได้มีการแจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการโดยส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้น เป็นวันได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันได้รับแจ้งถึงการกระทำ

ข้อ ๘ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยอาจร้องทุกข์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม เนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) กรณีที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ในกรณีได้รับนิหนึ่งหรือหลายกรณี ดังนี้

(ก) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิน กำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ชัดต่อภูมาย

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(ค) ประวิงเวลาหรือห่วงเหนี่ยในการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๗) กรณีที่ถูกผู้บังคับบัญชาตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทันทีบน ตามภูมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

(๘) กรณีถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

(๙) กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยถูกเลิกจ้าง

ข้อ ๙ เมื่อมีกรณีที่อาจร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๘ และข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นแสดง ความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้ รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงแล้วไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๐ การร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัยตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือร้องทุกข์ถึง นายกสภามหาวิทยาลัยพร้อมกับสำเนารองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยหนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่ง ของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าตนไม่ได้รับ ความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำการหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างไร พร้อมทั้งระบุ ความประสงค์ของการร้องทุกข์ ทั้งนี้ การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือ มอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้

ในกรณีผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะແลงการณ์ด้วยว่าจ้าให้สามารถดำเนินการได้ในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ม. โดยให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยืนยันหรือส่งหนังสือขอ ແลงการณ์ด้วยว่าจ้าก่อนที่ ก.อ.ม. เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๑๑ การยื่นหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๑๐ ให้ยื่นได้สองวิธี ดังนี้

(๑) ยื่นด้วยตนเองที่งานเลขานุการของสภามหาวิทยาลัย

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ไปยังงานเลขานุการของสภามหาวิทยาลัย

การยื่นหนังสือร้องทุกข์ตาม (๑) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณและให้ถือวันที่รับ หนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัย

กรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ตาม (๒) ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยืนหนังสือร้องทุกข์ต่อ สภามหาวิทยาลัย

เมื่อได้ยืนหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ ก.อ.ม. เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ได้ โดยอาจยื่นหรือส่งตาม (๑) หรือ (๒) ก็ได้

ข้อ ๑๒ เมื่องานเลขานุการของสภามหาวิทยาลัยได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๑๑ แล้ว ให้ เลขานุการสภามหาวิทยาลัยดำเนินการ ดังนี้

(๑) เสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อนายกสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

(๒) รายงานกรณีที่ได้รับเรื่องร้องทุกข์ให้สภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๓ ผู้ร้องทุกข์อาจคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการใน ก.อ.ม. ผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ได้ ทั้งนี้ การคัดค้าน การยื่นคำคัดค้าน และการพิจารณาคำคัดค้านให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยวิธี ปฏิบัติราชการทางปกครอง

ข้อ ๑๔ เรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ ต้องเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๑๐ และยื่นภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องร้องทุกข์รายใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.ม. เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ ก.อ.ม. มีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้เสนอเรื่องร้องทุกข์พร้อมความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้สภามหาวิทยาลัยแจ้งคำวินิจฉัย นั้นพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว แต่ถ้าสภามหาวิทยาลัยมีมติ ให้รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ก็ให้ ก.อ.ม. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไป

ข้อ ๑๕ เมื่อ ก.อ.ม. ได้รับเรื่องร้องทุกข์จากนายกสภามหาวิทยาลัยตามข้อ ๑๒ (๑) แล้ว ให้ประธาน ก.อ.ม. มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว และให้ ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ต่อ ก.อ.ม. เพื่อประกอบการพิจารณาภายใต้เดือนที่การนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้รับหนังสือ

ข้อ ๑๖ ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ ก.อ.ม. พิจารณาจากเรื่องราวด้วยการทำหรือการมีคำสั่งต่อ ผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและ หลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนของหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอແຄลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม. รับฟังคำແຄลงการณ์ของผู้ร้องทุกข์ทุกราย

ในกรณีที่นัดให้ผู้ร้องทุกข์มาແຄลงการณ์ด้วยวาจา ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะແຄลงแก้ก็ให้มาແຄลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมา ແຄลงแก้ด้วยวาจាត่อที่ประชุมครั้งนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามคราวแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการແຄลงแก้ ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้แทนเข้าฟังการແຄลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๑๗ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๘ (๑) แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว
ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย
ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้นหรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้อง
ตามกฎหมาย

(๓) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่
บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติแก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) สมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้
มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๙ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๘ (๒) แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๘ (๒) ให้มีมติยก
คำร้องทุกข์

(๒) การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดในข้อ ๘ (๒) ให้มีมติให้แก้ไข หรือ
ถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้ส่งดำเนินการประการอื่นหรือให้ข้อแนะนำตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้
เกิดความคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการและจรรยาบรรณ
ของคณาจารย์และบุคลากร

ข้อ ๑๙ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๘ (๓) แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การที่ผู้บังคับบัญชาได้ใช้อำนาจตักเตือน สั่งให้ดำเนินการ หรือทำทันทีบนถูกต้องตามกฎหมายแล้ว
ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) การที่ผู้บังคับบัญชาได้ใช้อำนาจตักเตือน สั่งให้ดำเนินการ หรือทำทันทีบนไม่ถูกต้องตามกฎหมาย
ให้มีมติให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

ข้อ ๒๐ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๘ (๔) แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มี
มติยกคำร้องทุกข์

(๒) การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย
ให้มีมติสั่งให้ผู้บังคับบัญชายกเลิกคำสั่งพักราชการหรือคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๒๑ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๘ (๕) แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การเลิกจ้างของผู้บังคับบัญชาถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) การเลิกจ้างของผู้บังคับบัญชาไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการ
เลิกจ้าง และให้ผู้ร้องทุกข์กลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติ
ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

(๓) สมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้
มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๒ ผู้ร้องทุกข์จะขออนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้โดยทำเป็นหนังสือยื่นตรงต่อสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้หนังสือขออนเรื่องร้องทุกข์อาจยื่นหรือส่งตามข้อ ๑๑ (๑) หรือ (๒) ก็ได้

เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้วการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันระงับ

ข้อ ๒๓ คำวินิจฉัยของ ก.อ.ม. ตามข้อ ๑๔ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ หรือข้อ ๒๑ ต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้งให้มีสิทธิทำการเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ข้อ ๒๔ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๑๗ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ หรือข้อ ๒๑ และมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวินิจฉัย เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยนั้นพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว

ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย แล้วแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์และสภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๑๔ หรือข้อ ๒๔ หรือในกรณีที่ ก.อ.ม. มิได้วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๖ วรรคสาม ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ ๒๖ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้น เป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้มีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อไปตามข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะที่มีการยื่นหนังสือร้องทุกข์นั้น

ข้อ ๒๘ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจจากประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติโดยที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ รวมทั้งมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้และให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(รองศาสตราจารย์สมเจตน์ ภูศรี)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ร่าง/พิมพ์.....

ทาน.....

ตรวจ.....
